

dant. Teine rööm sai temmale sest, et issa ja emma, kes tedda ollid kaua aega ja siire walloga tagga otsind, nüüd waatsi temmaga kolko said. Kolasid poisi käest játrele, kas temmale ühtegi äppardust ei olnud juhtund, ja kui ollid teada sanud, et Jummalala arm tedda olli kaitsnud, ja et poiss lotus Jummala peale jáalle olt tuggewaks läinud, siis ütles issa: „Sinna olled ennast jo norelt kui holas lamba farjane üllesnäitnud; olled ennast omma ammetiga Jummala wallitsusse alla annud; kes teab et sinnust saab ebt senna pool truiks hingetarjatseks.” — Ja kui pois täiefs mehhets olli sanud, siis issa sanna temma párrast läks töeks. Häästi öppetud ja sures folis walmistud noor mees sai kiriku ammeti peale ja oli vaima foggodussele üsna truiks hingetarjatseks. Hääda ja abhastusse páival waatsid foggodusse liikmed püstia temma peale, ja forjasid ennestele temma käest kindlat meelt ja lotust taewase. Issa

peale. Waatsid agga ka ühtlase temma tüddimatta truuusse peale, misga temma omma ammetit üllespiddas, ja waatsid veel temma jummalakartlikku ellamisse visi peale. Se teggi mitmele foggodusse hulgast sedda suurt hinge head, et nemadgi ennestele forjasid au Jummala ja innimeste urest omma ammeti truuusse ja ismalaitmata ellamisse visi läbbi.

II.

Üks moisa wannem, kes rikkas mees, tulli omma wilja väljal lärra ja fallas koo pole. Seal väljal olli keik nenda Jummala käest õnnistud sanud, et ennamiste igga silm ja süddha, mis sedda rohket Jummala armo seal näggi, piddi rõmo ning täanoga tädetud sama. Waene rikkas perremees üksnes ei tunnud seit rõmust eggia täannust ei ühtegi ommas südames. Kurwanäolisist ja nufra melga nähti ollevad: Pea langes riinna peale.